



ה"ת 32583/01/18 - חנוך שאול פרוינד, שני מדר פרוינד, ח.ש פרוינד בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 32583-01-18 פרוינד ואח' נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 52122/2017

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

המבקשים 1. חנוך שאול פרוינד

2. שני מדר פרוינד

3. ח.ש פרוינד בע"מ ע"י ב"כ עו"ד שחר חצרוני ועו"ד שילה

ענבר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מיסוי וכלכלה

החלטה

הבקשה

לפניי "בקשה לשחרור רכוש תפוס" שהגישו המבקשים בעניין מחשבים, כלי רכב (לרבות רכב נכה), שחרור חשבון פרטי של המבקשת 2, שחרור סכום חודשי בסך 28,000 ₪ כ"אמצעי מחיה סבירים" וכן שחרור תכשיטים וחשבונות הנוגעים לפעילות חנות תכשיטים. המבקשים סבורים כי במסגרת הצווים שניתנו, ההוראות המסמכות את המדינה למכור מיטלטלין דינ להתבטל בהיותן בלתי מידתיות, בהתחשב בשלב הדיוני שבו מצויה החקירה ובהתחשב בכך שמדובר בצו שניתן במעמד צד אחד והוא ארעי מטבעו (הכוונה לצו שניתן בב"ש 35620-11-17).

המבקשים 1-2 הם בני זוג שלהם שני ילדים קטינים וכן בן של משיב 1, שהנו בגיר וחיל בשירות סדיר. המבקשת 3 היא חברה בבעלותו של משיב 1 העוסקת במחזור וזיקוק מתכות יקרות ומסחר בהן, כאשר בחזקת משיבה זו חנות תכשיטים בשכירות, אותה מנהלת כשכירה, מבקשת 2. בחנות מועסקים שכירים נוספים, בהם אמה ואחותה של משיבה 2.

המשיבים 1-2 נחקרו במהלך חודש נובמבר 2017 בחשד לעבירות מיסים ועבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. משיב 1 נעצר, נחקר, ושוחרר לאחר מספר ימים בתנאים מגבילים. משיבה 2 נחקרה ושוחרר לאחר חקירתה.

בעניינם של המבקשים ורכושם ניתנו צווי תפיסה והקפאה לגבי חשבונות בנק, כלי רכב ומיטלטלין אחרים - אותם מתבקש בית המשפט לבטל באופן כזה או אחר.

בחשבונות נתפסו והוקפאו סכומים ביתרת זכות בשווי של למעלה מ-800,000 ₪ (סעיף 1"ג לבקשה).

בדיון שהתקיים לפניי ביום 8.2.2018 הגיעו הצדדים להסכמות הבאות:

א. רכב יונדאי מ"ר 4341311 יוחזר למבקשים בכפוף לאיסור דיספוזיציה ושעבוד הביטוח לטובת האפטרופוס הכללי;

ב. רכב מיצובישי מ"ר 1947511 יוחזר למבקשים בכפוף להפקדת 30,000 ₪ בקופת האפטרופוס הכללי, איסור דיספוזיציה ושעבוד הביטוח, אלא אם כן לא יעמדו המבקשים בסכום ההפקדה, או-אז ימכר הרכב ללא צורך בהחלטה נוספת;

ג. אופנוע מ"ר 8518784 יוחזר למבקשים בכפוף להפקדה בסך 15,000 ₪, איסור דיספוזיציה ו/או שעבוד



הביטוח.

ד. לא תיטענה טענות ביחס לראיות הנוגעות למשיב 1.

הדין התמקד בבקשות הבאות:

א. השבת רכב קרייזלר מ"ר 8293780 שנת ייצור 2017 (להלן - **הקרייזלר**) על-שם המבקש 1, הנושא תו נכה - הוצגו מסמכים לגבי נכותו של המשיב ואין מחלוקת בעניין עצם קיומה של נכות זה - נטען כי פקודת הסמים מחריגה חילוט של מיטלטלין לרבות רכב "השייכים לנכה והנחוצים לו לשימושו האישי בגלל נכותו" (סעיף 4"ג לבקשה);

ב. הסרת הקפאה מחשבון מס' 47736 בבנק מרכנתיל סניף חדרה 677 ע"ש המבקשת 2 - נטען כי זהו חשבונה האישי של המבקשת 2, בו הפקידה את משכורתה כשכירה של מבקשת 3, אין לגזור מעצם נישואיה למבקש 1 שיתוף בנכסים, ורמת החשדות נגדה אינה מצדיקה את הקפאת החשבון. נטען הן בבקשה והן בדיון שלפניי, כי למבקשת 2 אין כל מודעות לביצוע עבירות מצדה או מצד המשיבים 1 ו-3;

ג. יש לאפשר למשיבים 1-2 קיום על בסיס "אמצעי מחייה סבירים" חרף קיומם של הצווים, ועל-כן מתבקשת הפרשת סכום של 28,000 ₪ בחודש לטובת הוצאות מחיה שוטפות. נטען, כי המדינה הניחה ידה על כל אמצעי המחיה של המשפחה, והאחרונה נעדרת כל אמצעי מחיה כרגע;

ד. שחרור מלאי התכשיטים וחשבונות משיבה 3 על-מנת להמשיך ולהפעיל את העסק;

המשיבה סבורה כי אין מקום להיעתר למי מהבקשות. היא טוענת כך:

ראשית, אשר לחשדות עצמן, אלו מבוססות דיין לשלב זה של הדיון, ומדובר בחשדות להונאת רשויות המס באופן שיטתי בהיקפים של מאות מיליוני שקלים. היקף הלבנת ההון המיוחס למשיבים עולה לאין שיעור על שווי הרכוש שנתפס.

שנית, אשר למעורבות מבקשת 2 - בחומר שהוצג לבית המשפט קיים חשד סביר ברמה גבוהה למעורבות פעילה של מבקשת 2 בעבירות המיוחסות לה ולמשיבים 1,3, הגם ש"אין חולק שהיא לא החשודה המרכזית" (עמ' 7 לפרוטוקול, ש' 28). לכן מתנגדת המשיבה לשחרור חשבון הבנק השייך למבקשת 2 ו/או לשחרור המלאי שנתפס לצורך הפעלה מחדש של החנות.

שלישית, אשר לקרייזלר - מדובר ברכב יוקרה, הנושא תו נכה, כאשר לגם לרכב היונדאי (שהוסכם להחזירו) מוצמד תו נכה ע"ש המבקש 1. אין מקום להשיב רכב זה משעה שהושב רכב היונדאי, וממילא אין מדובר ברכב המותאם בציד מיוחד לצרכיו של מבקש 1, הרוכב על אופנוע למרות נכותו, כפי שעלה בדיון.

רביעית, אשר לבקשה ל"אמצעי מחיה סבירים" - ברירת המחדל על-פי הדין היא קיימים למשיבים אמצעי מחיה סבירים (הופנית לפסיקה), ובקשתם אינה מידתית, משום שהסך של 28,000 ₪ לחודש הוא סכום מופרז שאינו עומד במבחנים אובייקטיביים של עלות מחיה ממוצעת. עוד נטען כי מטרת הבקשה היא לרוקן מתוכנן את תכליות החילוט.

דין והכרעה

ראשית, אידרש לתשתית הראייתית - מאז חודש נובמבר 2017, עת "פרצה" הפרשיה, בוצעו פעולות חקירה רבות מאוד. מחומרים שהוגשו לי פיזית בעת הדיון וכן מדיסק חומר החקירה הסרוקים עולה כי ניגבו עשרות הודעות. החומר שבידי גופי החקירה והפרקליטות הוא רב מאוד. הוא מבוסס על הודעות, פלטי תנועות כספים בין הגורמים השונים הרלבנטיים שהוצאו מחשבונות בנקים וממחשבים שנתפסו וכן מהאזנות סתר. יש בכל אלה לבסס כדבעי קיומו של חשד סביר ואף למעלה מכך, לפיו משיב 1 יחד עם חשודים אחרים בפרשה, עשו יד אחת להסתיר מהמדינה הכנסות ממיסים בעשרות מיליוני שקלים, לאורך תקופה ובאופן שיטתי, באמצעות הברחת זהב משטחי הרשות, תוך שימוש בחשבוניות מזויפות ושימוש בעסקים לגיטימיים בתחום הזהב. לא רק זאת, אלא שמתמלולי חלק מהשיחות ניתן להבין עד כמה היו



המעורבים נתונים במשא ומתן מתמיד על "מתח הרווח" לכל אחד מהם בגין "הסיבוב" שעשה הזהב, לרבות שליחתו לחו"ל וחזרתו.

הדברים שציינתי מבוססים על החומרים הבאים:

- א. שיחה המופיעה על-גבי הדיסק, פרי האזנת סתר שממנה עולה הסבר מקיף לשיטה ההונאה מפי אחד המעורבים;
- ב. הודעה שנגבתה ביום 4.12.2017 בשעה 13:46, שורות 18-27 המחזקת מאוד את החשדות ביחס לחלקו המרכזי של מבקש 1 בפרשיה;
- ג. הודעה שנגבתה ביום 22.11.2017 בשעה 10:01 - בעמוד הראשון;
- ד. טבלה שסומנה 8.6 המתכללת את העולה מראיות שונות בתיק.

שנית, אדרש לתשתית הראייתית כלפי מבקשת 2, אשר מתקיימת על-סמך המסמכים הבאים:

- א. המסומן 8.3-8.5 וכן 8.8 - 8.13 - מדובר בחומר חקירה אובייקטיבי, המלמד על כך שמבקשת 2 ביצעה פעולות כספיות בחשבונות לבקשת מבקש 1, ועשתה זאת באופן פעיל. מדובר בסכומים גדולים ביותר.
- ב. המסומן 8.1-8.2 - מדובר בהודעות של המבקשת 2. אין בהודעות אלו הסברים סבירים לתנועות הכספים הגדולות בהן הייתה מעורבות מבקשת זו ואף נטען כי אין הפרדה בין פעילות החנות לפעילות משיבה 3 (החברה) (המסומן 8.2 ש' 59-61). התשתית הראייתית הנדרשת לשלב זה מלמדת, לדעתי, כי היסוד הנפשי של המבקשת 2, חורג מ"עצימת עיניים" לנוכח חלקה הפעיל בביצוע מספר רב של עסקאות בסכומים גדולים לבקשת מבקש 1, מבלי שניתן לכך הסבר סביר, בהתחשב בהסברים שניתנו על-ידה לגבי פעילות החנות, הכנסותיה, וזיקתה לחברה.

שלישית, אשר לבקשות שהועלו -

אשר לקרייזלר -

מהודעת מבקש 1 מיום 20.11.2017 בשעה 10:54 עולה בשורה 46 כי רכב הקרייזלר נמצא בשימוש מבקשת 2.

בהודעת מבקשת 2 מיום 22.11.2017 היא מתייחסת לקרייזלר כאל הרכב שלה, מאשרת שעלותו כ-350,000 ₪ אך טוענת כי לא יודעת מנין הגיע המימון לרכב זה במזומן (ש' 125-138).

די במפורט לעיל כדי ללמד, כי הרכב אינו משמש את מבקש 1 בשל צרכיו כנכה, אלא משמש את מבקשת 2. בנוסף, המבקשים לא הצביעו על מקור מימון לגיטימי לקרייזלר, שהנו רכב יקר ערך שהתשלום עבורו בוצע במזומן ממקור עלום, על מנת שבשלב זה של חשד סביר, ייחשב הרכב ככזה שהושג בכספי עבירה, ועל-כן הצורך בהותרתו בידי המדינה לצורך חילוט עתידי בשווי, עודו קיים.

טענה נוספת שהועלתה בהקשר לתפיסת כל הרכב והמיטלטלין היא, כי הצו שניתן על-ידי הכולל מתן אפשרות למדינה לממש את הנכסים שלגביהם ניתן הצו אינו מידתית ולכן דינו להתבטל. אין בידי לקבל טענה זו.

לצד ההוראה המאפשרת מימוש נכסים בסעיף 4 בצו, קיימת הוראה בסעיף 5 וזו לשונה: "על מנת לשמור על שווים הנוכחי של כלי הרכב אופן העומד ביחס הולם להבטחת ערכם לשם חילוט אם יורשעו המשיבים בסופם של ההליכים, ומנגד ישמר ערכם אם יזוכו, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מכירתם..." בסעיף 6 לצו מורה כי כל תקבול או תמורה יופקדו בחשבון הבנק של קרן החילוט, לצורך שמירה על ערך התמורה.



סבורני, כי התכלית העיקרית של הוראות אלו הן שמירה על ערך המיטלטלין, בין לצורך חילוטם במקרה של הרשעה, ובין לצורך השבתם או השבת ערכם ללא הפסד, במקרה של זיכוי. תכלית זו מתקיימת בשני המקרים ולכן אינני מקבל את הטענה בדבר פגיעה בקניינם של המשיבים.

אשר לבקשה להסרת ההקפאה על חשבון מבקשת 2 -

אין בידי להיעתר לבקשה. כפי שצינתי לעיל, מעדות המבקשת עצמה עולה כי לא הייתה הפרדה עסקית בין פעילות מבקשת 3 (החברה) לפעילותה שלה במסגרת החנות, ולנוכח תנועות הכספים התכופות בסכומים גדולים, מתקיים חשד סביר כי חשבון זה שימש צינור לביצוע העבירות הכלכליות לרבות העבירות על חוק איסור הלבנת הון.

אשר לבקשה לאפשר קיום "תנאי מחיה סבירים" -

עיינתי בכל נספחי הבקשה המלמדים על הוצאות לא קטנות הנוגעות לשכירות (₪ 5,000) והוצאות בסכום דומה על חינוך הילדים, לא כולל הוצאות שוטפות. אכן, מדובר בהוצאות משמעותיות, ואולם מהנספחים עצמם עולה (חוזה מול בנק לאומי להסדרת חוב), כי המבקשים 1-2 התנהלו בערבוביה מבחינת חשבונותיהם האישיים והעסקיים עד דלא ידע, הן בעבר (הסכם עם בנק לאומי משנת 2015) והן בהווה (העניינים נשוא החקירה), כך שלא ניתן "לשים את האצבע" על מקורות הכספים - האם הם לגיטימיים אם לאו. בהתחשב בהיקף המרמה הנטענת במאות מיליוני שקלים, ובהתחשב בהיקף הרכוש שנתפס שמגיע, למיטב הבנתי לכמיליון ₪ (הפירוט בסעיף 1"ג לבקשה בצירוף ערכו של הקרייזלר), לא מתקיימת יתרה שתאפשר "שחרור" כספים כבקשת המבקשת 2, מבלי שהדבר יחתור תחת התכליות של תפיסה לצורך חילוט עתידי, כעולה מהרציונל של חוק איסור הלבנת הון והפסיקה הרלבנטית [ר' סעיף 15 לפסק הדין בעניין ע"פ 3558/17 חברה קדישא נ' מ"י (מיום 12.7.2017); כן ראו את ההפניה הנכונה ל בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון (פורסם בנבו, 31.10.2007)].

בנוסף, מפנה לדברים שנאמרו בע"פ 170/07 מטיס נ' מ"י (מיום 19.11.2007): "לשיטתי, ברירת המחדל היא כי לנאשם שנגדו מבוקש החילוט, יש אמצעי מחייה סבירים ומקום מגורים סביר, שאינם תלויים ברכוש שחילוטו עומד על הפרק [ההדגשה הוספה]". העמימות העולה מחומרי החקירה לגבי מקורות הכנסתם של בני הזוג, והיקף הוצאותיהם השוטפות, מחזקת את נקודת המוצא שציין בית המשפט העליון בעניין מטיס.

אשר לבקשה לשחרר את המלאי שנתפס לצורך הפעלתה מחדש של החנות -

על בסיס אותם רציונלים עליהם עמדתי קודם לכן - היעדר ההפרדה בין הפעילות העסקית של מבקשת 3 לפעילות החנות, והעובדה ששכרה של מבקשת 2 שולם על-ידי מבקשת 3 - אין מקום להיעתר לבקשה, שכן שחרור המלאי עלול לכלול בתוכו מיטלטלין (תכשיטים, זהב) שהושג בעבירות נשוא החקירה שלגבי קבעתי קיומו של חשד סביר.

אך מובן, כי אין כל צו האוסר על מבקשת 2 להמשיך ולעסוק בתחום זה של עיסוק ואף באותה חנות, ואין מניעה כי תחדש את פעילותה של החנות ללא זיקה למבקשת 3. אזכיר, כי במסגרת תנאי השחרור, לא הוטלה כל מגבלה הנוגעת לחופש העיסוק ביחס למבקשים שלפניי.

לנוכח כל האמור, הבקשות נדחות.

זכות ערר כחוק.

יש לשלוח לצדדים. יש להודיע לנציגי היחידה החוקרת, כי עליהם ליטול חזרה את חומרי החקירה שהפקידו אצלי.



ניתנה היום, כ"ב ניסן תשע"ח, 07 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.